

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/69/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200784
Dátum vydania rozhodnutia: 13.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8017200784.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: M. M. B., narodená XX. B. XXXX, bytom v Ľ., W.. A. Č.. XX, právne zast.: Mgr. Zdenkom Senešim, advokátom a konateľom Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Dobšinského č. 12, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 11. októbra 2017, Číslo: 23165-2/2017-BA, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2018, č.k. 2Sa/24/2017-61, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky p o k r a č u j e v konaní so sp.zn. 7Sžsk/69/2018.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 28. februára 2018, č.k. 2Sa/24/2017-61, postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej z 11. októbra 2017, Číslo: 23165-2/2017-BA a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Žalovaná napadnutým rozhodnutím z 11. októbra 2017 podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad z 27. septembra 2016, Číslo: 700-3080035116-GC09/16, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyni ako samostatne zárobkovo činné osobe zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 23. októbra 2013 a nie 31. augusta 2013.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 5, § 14 ods. 1 písm. b/, § 15 ods. 1 písm. b/, § 21 ods. 1, § 21 ods. 4 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z., § 3 ods. 4, § 68 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 578/2004 Z.z.“) a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd dospel k záveru, že zo strany správnych orgánov došlo k nesprávnemu výkladu sporného ustanovenia § 5 zákona č. 461/2003 Z.z., nakoľko žalobkyňa, pokiaľ argumentovala tým, že ukončila postavenie samostatne zárobkovo činnnej osoby odhláškou, registračným listom fyzickej osoby, odhlásením povinného poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby k 31. augustu 2013 z dôvodu zrušenia rozhodnutia o povolení na poskytovanie zdravotníckej starostlivosti v odbore všeobecné lekárstvo tak mal správny orgán túto skutočnosť bezpochyby preukázať, že žalobkyňa aj po tomto dátume bola samostatne zárobkovo činnnou osobou. V prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť, či žalobkyňa mala status samostatne zárobkovo činnnej osoby aj v období od 01. septembra 2013 do 23. októbra 2013. Úlohou správnych orgánov bolo vyriešenie tejto právnej otázky týkajúcej sa výkladu § 5 zákona č. 461/2003 Z.z., v zmysle ktorého sa pre nadobudnutie právneho postavenia samostatne zárobkovo činnnej osoby na účely sociálneho poistenia vyžadovala registrácia v Registri daňových subjektov SR v súvislosti so samostatnou zárobkovou činnnosťou. Nebolo v konaní jednoznačne preukázané, že žalobkyňa po 01. septembri 2013 napĺňala status samostatne zárobkovo činnnej osoby, nakoľko bola držiteľkou iba licencie vydananej podľa § 68 zákona č. 578/2004 Z.z. Krajský súd preto prisvedčil dôvodom uvádzaných v žalobe žalobkyni v tom smere, že pre výklad uvedenej právnej normy bolo rozhodujúce posúdenie aj ustanovenia § 68 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z., pričom preskúmaním uvedeného postupu a rozhodnutia správnych orgánov, konkrétne žalovanej nebolo preukázanie, že žalobkyni ako fyzickej osobe bola v období od 02. mája 2006 udelená licencia podľa § 68 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z., ale že túto licenciu žalobkyňa aj využívala.

4. Proti rozsudku krajského súdu podala kasačnú sťažnosť žalovaná z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jej názoru krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Trvala na tom, že žalobkyňa aj po zrušení povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia príslušným samosprávnym krajom bola oprávnená na výkon samostatnej zárobkovej činnosti, nakoľko bola držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe označovanej ako Licencia L1A; výkon činnosti na základe typu L1A nie je podmienený vydaním povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia, respektíve povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti príslušným orgánom.

5. Právne postavenie poistenca - samostatne zárobkovo činnnej osoby na účely sociálneho poistenia podľa § 5 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31. decembra 2010 nielen z dôvodu existencie povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, ale aj z dôvodu, že žalobca bol držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe, riešil Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) v uznesení sp. zn. 1Vs/1/2019 zo dňa 30. apríla 2019.

6. Senát 9S Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžsk/94/2018 zo dňa 23.09.2019 postúpil túto právnu vec na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 466 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku, pretože nesúhlasil s právnymi závermi prijatých veľkým senátom vo veci so sp.zn. 1Vs/1/2019.

7. Z dôvodu, že v predmetnej veci žalobkyne vedenej pod sp. zn. 7Sžsk/69/2018 kasačný súd riešil obdobné právne posúdenie poistenca podľa § 5 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31. decembra 2010, ako bola vec vedená pod sp. zn. 9Sžsk/94/2018, ktorá bola postúpená veľkému senátu správneho kolégia tunajšieho súdu, kasačný súd uznesením sp. zn. 7Sžsk/69/2018 z 29. októbra 2019 rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1Vs/3/2019, ohľadom právnej veci vedenej pod sp. zn. 9Sžsk/94/2018.

8. Podľa § 100 ods. 3 SSP, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

9. Z dôvodu, že Veľký senát správneho kolégia Najvyššieho súdu SR uznesením sp. zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020 právoplatne rozhodol o nastolených otázkach, ktoré môžu mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobkyne, kasačný súd pristúpil k procesnému postupu podľa § 100 ods. 3 SSP a rozhodol tak, že pokračuje v konaní so sp.zn. 7Sžsk/69/2018.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.